

Gènesi del llibre de la vida i obra del Beat Josepmaria *Història d'un sí*

Isabel Torra, professora

Taula Rodona

Lloc: Auditori de la Caixa de Pensions (Lleida)

Data: 28 de maig de 2002

Amb una mena de "flaixos", a veure si me'n surto d'exposar la gènesi d'*Història d'un sí*.

Primer flaix

He de començar dient que el vertader autor d'aquest llibre és l'Esperit Sant, qui, amb plena llibertat i poder, bufa el que vol, a qui vol i com vol. Aquí radica l'explicació de perquè aquesta biografia trenca tots els esquemes, ja que una persona que no era, ni és, de l'Opus Dei, escriu la primera biografia, amb dibuixos, del Fundador de l'Obra, dirigida a la mainada i pensada per a totes les edats.

És que l'Opus Dei no disposava de persones prou preparades i capacitades per endegar el tant especial llibre? Evidentment que sí, però Déu té els seus capricis i a voltes tan singulars que desfan totes les estructures humanes, fixant-se, escollint, una matèria primera humana, tan senzilla, sense "marca"..., que provoca un cert recel i desconfiança...; i això ho fa perquè quedi palesa la Seva Voluntat, la Seva "Autoria", en aquell projecte que s'endega. Aquest és el meu cas.

Segon flaix

La primera en astorar-se vaig ser jo mateixa. També és cert que, com a mestra, veia la gran necessitat de posar en mans de nens i nenes bones lectures amb un contingut de bons exemples per tal de contrarrestar la plaga de llibres i còmics altament negatius per la formació de la mainada. La vida de Josepmaria –jo havia llegit tots els seus escrits, menys "La Abadesa de las Huelgas" (i és que era massa "Abadesa" per a mi!) i totes les seves biografies publicades–, la vida d'en Josepmaria, deia, estava curulla de valors espirituals i humans: amor apassionat per Crist i la Mare de Déu, amor apassionat pel bé de la persona, alegre, bon amic..., també geniut...! –els sants, gràcies a Déu, també tenen defectes–; era la vida d'un nen, d'un jove, d'un adult, en la que cada pàgina de la seva història portava l'empremta de l'amor i la fidelitat a la voluntat del Senyor.

Jo ho tenia clar!: posar en mans de les persones una tal biografia que podria fer molt de bé.

Tercer flaix

Ho exposo aquí a Lleida, però se m'ignora...

L'Esperit continua amb el seu xiu-xiu a cau d'orella... s'encén la bombeta! Ja està! Cal trametre el projecte a Don Álvaro del Portillo, a Roma. Ell és el més idoni per opinar i decidir la cursa que se li ha de donar al meu projecte, tal volta serà la paperera, però jo restaré alliberada de "l'encàrrec" de l'Esperit...

La resposta arriba puntual. M'assec per si de cas... i tant que m'havia d'asseure! El Prelat de l'Opus Dei em contestava amb aquestes paraules:

"Me ha gustado mucho todo y también las sugerencias que hace. Rezo por este trabajo, del que el Señor –estoy seguro– se servirá para remover a un buen número de almas. Le envía su mejor bendición in Domino, Álvaro del Portillo".

Al rerafons d'aquestes paraules s'hi veu amb tota claredat l'acció del l'Esperit Sant que ja havia alenat a Don Álvaro. Ell va veure el llibre com el veia jo, però amb més carisma i una gran visió de futur: "...el Señor –estoy seguro– se servirá para remover a un buen número de almas". M'indicà que em posés en contacte amb Diego de León, Madrid, Delegació Central de l'Opus Dei a Espanya. Ho faig. Exposo l'afer en presència de diverses persones: entre elles Don Benito Badrinas, Vicepostulador de la Causa de Beatificació de Josepmaria Escrivá, i Don Jesús Urteaga, director de *Mundo Cristiano*; els altres no sabia qui eren. Tots acceptaren, amb escreix i entusiasme, el meu projecte. Jo

anava repetint: “Déu s'ha valgut de mi per a infantar el projecte, vostès el realitzen”. “Es usted quien ha tenido la idea, nosotros colaboraremos”, va dir un espontani. A més, era la voluntat de Don Álvaro que fos jo la que portés a terme el treball. Així m'ho havien dit.

Quart flaix

Torno cap a Lleida. Elaboro i perfecciono el projecte, el trameto a Don Benito Badrinas per a la seva revisió i correcció, per tal de no caure en cap error referent al carisma de l'Opus Dei o de l'Església.

Contestació: “Tal como quedamos, te enviamos copia del proyecto borrador de la semblanza con algunas observaciones *meramente indicativas* que puedes utilizar según lo creas conveniente. Todos los que tienen conocimiento del proyecto lo consideran interesante y viable. Benito Badrinas, 25.11.88”.

Cinquè flaix

Al voltant del sol comencen a aparèixer núvols tenebrosos, que es constaten a la carta de Don Benito:

“Todos descubren el proyecto como una idea sugerente. Tampoco tiene ningún inconveniente doctrinal. La dificultad estriba en que el ‘mensaje’ que quiere enviarse llegue oportunamente al público al que quiere destinarse. A lo mejor falta poco y no es necesario cambiar muchas cosas pero...”

Sisè flaix

Pals a la roda del carro? Carta cap a Roma a Don Álvaro!

“El libro está en la editorial Rialp, pero tienen dificultades para tirarlo adelante. Repetí a D. Benito que sólo tenían que corregir mis giros catalanes, hacer bien los dibujos; que el libro iba destinado a partir de EGB hasta los 100 años..., tampoco le veo dificultades hondas. Repetí a D. Benito que este libro no me ha sido inspirado para hacer ‘académicamente’ literatura infantil ni juvenil..., es un libro para ‘remover muchas almas’, como usted me dijo, Padre, y yo lo concebí.

Con esta ‘literatura especial’ se han de nutrir muchas almas y tal vez Dios quiere llegar a ellas por este sencillo medio, tan carente de técnica humana, escrito por una cooperadora de la Obra, hija de un republicano y... la tira de cosas poco convincentes que se podrían añadir, pero, ¡que la idea no ha sido mía!, yo me resistí mucho, ya se lo dije en mi carta anterior.

De todos modos tengo gran ilusión de ver pronto el libro en manos de miles de personas y que se empapen de sus valores: amor a Dios, a la Virgen, a San José, al Ángel Custodio, a las almas del Purgatorio, y lo descubran a través de la vida de un muchacho, de una persona, que luchó heroicamente aquí, en la tierra, para llevarlo a cabo, y ese niño, joven, adulto, es Josemaría Escrivá de Balaguer, Padre de la gran familia del Opus Dei”.

Setè flaix

Madrid, 26 de febrer de 1990. Vicepostulador Don Benito Badrinas:

“Lo del libro para pequeños va adelante (...). Ya te dijimos que muchas personas habían estudiado tu texto, pero no sabían más que criticar: no eran capaces de hacer la redacción definitiva. Decían que esto requería una experiencia como escritor para lectores de estas edades.

Por fin hemos entrado en relación con M. Dolores ... que tiene una ‘tertulia’ con críticos y escritores de literatura infantil. Se trata de un numeroso grupo de profesionales y M. Dolores ... ha tomado un interés personal y sincero. Nos ha asegurado que harían el trabajo en poco tiempo.

Incluso querían hacer esta semblanza para adolescentes entre 12 y 16 años. Le hemos dicho que primero tenemos que terminar lo tuyo y luego ya veremos”.

Mare de Déu! Quin part més dolorós! Mentre, en una revista va sortir anunciada una biografia del Fundador amb aquests trets esmentats. Retallo l'anunci i... cap a Roma! A Don Álvaro...! Mai he vist en cap lloc l'anunciat llibret! Tal volta l'estan llegint els "marcianets"!

Vuitè flaix

Carta de Don Álvaro, 27 de març de 1990:

“De los de Madrid he tenido noticias muy buenas sobre la biografía y he visto algunos de los dibujos hechos por un hijo mío italiano que vive en Suiza y que son estupendos”.

Dels 51 que hi ha a tota pàgina, de 21 jo n'havia fet l'esquema.

“Me dan alegría las noticias que me envía sobre la elaboración de la biografía sobre nuestro Padre; encomiendo que se vayan resolviendo las pequeñas dificultades y se pueda publicar pronto” (5 de junio de 1990).

Novè flaix

Madrid, 26 de novembre de 1991. Carta de Don Benito Badrinas:

“Muchas vueltas se ha dado al libro que tuvo su inicio en la carta que enviaste al Padre el verano de 1988. Sin embargo espero que estemos llegando al fin (...).

Aunque entre unos y otros hayan modificado el texto primero –quizá más de lo necesario–, la idea y su lanzamiento es tuya. Siempre lo tendremos presente (...)

Sense comentaris.

Desè flaix

Roma, Advent de 1991:

“Encomiendo a la Santísima Virgen y a San José que en este tiempo de Adviento le acompañen especialmente y bendigan su trabajo y su apostolado. Y les ruego también que muy pronto se haga realidad nuestro sueño, para el bien de tantos niños y adultos.

Nuestro Fundador recompensará con innumerables gracias el desinteresado amor con que ha escrito esta biografía. ¡Que Dios se lo pague! Con grandísimo afecto in Domino, Álvaro”.

Roma, Nadal de 1991:

“En estas fiestas de Navidad encomiendo más intensamente a la Sagrada Familia su trabajo, su familia y los afanes nobles que lleva en su corazón. Me da mucha alegría que el libro esté muy avanzado (...). Le felicito de todo corazón y rezo por los frutos de esa obra de nuestro Fundador. La bendigo con gran afecto in Domino, Álvaro”.

Últim flaix

Roma, 25 de juny de 1993:

“Le agradezco, Isabel, los dos ejemplares de *Historia de un sí* que me ha enviado con unas dedicatorias tan afectuosas y bonitas.

Melior est finis quam principium! Pienso que, desde el Cielo, nuestro Fundador se habrá alegrado por esa obra y le recompensará con su poderosa ayuda. Además intercederá eficazmente ante Dios, nuestro Señor, para que el texto y los dibujos de esas páginas sean un buen instrumento para remover las almas de las personas que las lean. Me uno a la Bendición del Beato Josemaría, con todo mi cariño paterno. Álvaro”.

Amb aquesta mena de “rifi-rafe” entre Roma-Madrid i jo voltant pel mig s'acaba aquesta gènesi de la *Història d'un sí*.

He de remarcar, fent incidència i com a síntesi, que: *Història d'un sí*, primera biografia amb dibuixos del Beat Josepmaria, va néixer: per iniciativa del Senyor, per l'impuls de Don Álvaro amb gran joia i visió de futur, per la col·laboració de Don Benito Badrinas, Vicepostulador de la Causa del Fundador, pels magnífics dibuixos de Giorgio di Lungo, per l'interès de Don Miguel Arango, Director General de l'Editorial Rialp, pel suport que vaig rebre de bones amigues meves i... per mi, clar, mare de la criatura!

Jo vaig ser l'instrument designat per portar-lo al món, per donar-li un nom significatiu del contingut del llibre, que va ser *Història d'un sí*: perquè *sí* va ser sempre l'actitud receptiva d'en Josepmaria als plans de Déu, sí als valors espirituals i humans, sí a una fidelitat inquebrantable a la Voluntat del Pare, malgrat les incompressions i el dolor.

Tots aquests trets els anem descobrint al llarg de la lectura del llibre i, tal volta, ens hi sentim esperonats a assumir-los i a desenvolupar-los en les nostres pròpies vides.

Actualment, la biografia està en la setena edició en castellà, tinc notícia que també està en diferents països americans de parla castellana i és molt ben acollit; està traduït al català, portuguès, francès, anglès, italià, xinès-Singapur, xinès-Taiwan/Hong Kong/Macao i al japonès. Recentment ha sortit en alemany (20.05.02), i ja estan signats els contractes per la seva edició en holandès i hongarès.

La visió de futur de Don Álvaro del Portillo s'està realitzant:

“Rezo por este trabajo del que el Señor —estoy seguro— se servirá para remover a un buen numero de almas”. I també: “...ruego (...) a la Virgen y a San José que muy pronto se haga realidad nuestro sueño para el bien de tantos niños... y adultos”.

Don Àlvar! Quina passada! Això sí que és *celebration*...!

El missatge està al vol. Només cal obrir el cor per acollir-lo i fer que “progressi adequadament”, com diem de les bones i bons escolars.

Moltes gràcies!